

videlicet utique lege, imperanti et rebatur, opemperandam, rati-
 faciendo mihi. Si primum factum illudum, quantum ad eum pertinet,
 concessum ex parte, quis de factorum factis astutas? A. Factum est^{4. e. cor. foliis}
in ascensionis ex parte licitum, ex parte dico illicitum. Ligitur ex mit. factum enim al.
 interior et exterior esse unus. e. homo. facta vero eis absitus
opponentur iuris. Q. Cur igitur factum est non facta? Si illud,
 quare non ita? et si non ipsa, quare illud? A. Quis aliud est fa-
 ctum, et aliud facti factum, et rursum aliud factum sequens factum.
 Et huius enim generibus factorum solum primum est in causa. Nu-
 tra que questionis est de factis dubiis postens, sed de facto factorum.
Q. Non inquam facta sequentia rata, si primum non fuit ratum,
 sed iritum. A. Non ita semper. Esto licet, quod arrendit praeva-
 riabile, non tamen quae posse fecit; id non praeveriabile. Q. Quae^{4. idem cor.}
 bona fecit non praeveriabile. A. Ut profecto, quod praedivis es
 sacravist. Q. Non inquam potius sacrae. A. Ergo nec praeditas.
Q. Posuit, sed in sua laetum redditus rede. A. Si in sua concordie
 posse, neceps est, ut et in alia concedas posse. licet ut disputationem
 est ex parte iniuste. unde primum factum dicat ex parte idem
 sum, non tamen secundum, quia quod posse est, procul dubio pos-
 sibiliter possibile est. Et enim, quod dicitur posse, si est posse, rursum
 in licet, ita et in illicito dicitur posse. At si negas ita ille-
 cito spirituum sanctum posse invitare, consequens est, ut neges
 in illicito coitu animam domini posse mittere. Dicendum dico,
 qui qualibet occasione ad tempus sacras est sequestras ab
 alteri et in ipso fervore reparationis fragitas officio. Nam
 et si actus aliquando separatur a specie, non tamen posse.
 Potestas enim nulla ratione a specie disjungitur. Ruptile